

Анонимизиран текст

Превод

C-428/23 — 1

Дело C-428/23

Преюдициално запитване

Дата на постъпване в Съда:

11 юли 2023 г.

Запитваща юрисдикция:

Bundesgerichtshof (Германия)

Дата на акта за преюдициално запитване:

13 юни 2023 г.

Ищци в първоинстанционното производство, въззивници и ответници в ревизионното производство:

ROGON GmbH & Co. KG

MVI Management GmbH

DC

Ответник в първоинстанционното производство, въззиваем и жалбоподател в ревизионното производство:

Deutscher Fußballbund e. V. (DFB)

[...]

BUNDESGERICHTSHOF (ФЕДЕРАЛЕН ВЪРХОВЕН СЪД)

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

[...]

по дело със страни

1. ROGON GmbH & Co. KG, [...] Франкентал,

2. MVI Management GmbH, [...] Мондзее (Австрия),

3. DC, [...],

ищци в първоинстанционното производство, въззивници и ответници в
ревизионното производство,

[...]

срещу

Deutscher Fußballbund e. V. (Германски футболен съюз, наричан по-нататък
„DFB“), [...] Франкфурт на Майн,

ответник в първоинстанционното производство, въззиваем и жалбоподател в
ревизионното производство,

[...]

В съдебното заседание, проведено на 28 февруари 2023 г. [...], съдебен
състав по картелни дела на Bundesgerichtshof (Федерален върховен съд,
Германия)

определи:

Спира производството по делото.

Отправя до Съда на Европейския съюз следните преюдициални
въпроси за тълкуване на член 101, параграф 1 ДФЕС:

„1. Съответства ли правилник на спортна федерация, който се
прилага за членовете ѝ и урежда използването на услуги от
външни предприятия на пазара нагоре по веригата спрямо
дейността ѝ, на развитите от Съда на Европейския съюз в решение
Wouters (от 19 февруари 2002 г., С-309/99) и в решение Меса
Medina (от 18 юли 2006 г., С-519/04 Р) принципи, съгласно които
при прилагането на картелната забрана:

- трябва да се разгледа общият контекст, в който е взето и в който
поражда последици съответното решение, както и по-конкретно
преследваните с него цели,
- след което трябва да се провери дали ограничаващите
конкуренцията последици от решението са присъщи на
преследването на посочените цели
- и дали са пропорционални на тези цели (наричан по-нататък
„тестът Меса Medina“)?

2. При утвърдителен отговор на първия въпрос: в такъв случай приложим ли е тестът Меса Medina към всички правила от посочения правилник или е приложим с оглед на определени материалноправни критерии, като например по-близката или по-далечната връзка на съответното правило със спортната дейност на федерацията?“.

Мотиви:

- 1 I. Страните спорят относно искове за преустановяване на нарушения на картелното право в контекста на приет от ответника в първоинстанционното производство Правилник за дейността на футболните агенти (наричан по-нататък „RfSV“).
- 2 Първият ищец в първоинстанционното производство е едно от водещите консултантски дружества за млади таланти и професионални футболисти в Германия. Дейността му включва предоставяне на консултации във връзка с трансфери и удължаване на договори на професионални футболни играчи. Негов основател и управител е третият ищец в първоинстанционното производство. Вторият ищец в първоинстанционното производство е юридическо лице по австрийското право, чиято стопанска дейност също е свързана с футболното агентство. Футболните агенти могат да бъдат наемани както от играчи, които си търсят клуб, така и от клубове, които искат да продадат (т.нар. „посредничество при напускане“) или да придобият (т.нар. „посредничество за привличане“) играч.
- 3 Ответникът в първоинстанционното производство е национална федерация, която обединява 27 германски футболни федерации с около 25 000 клуба и над 7 милиона членове. В организационно отношение тя е интегрирана в пирамидална структура под егидата на Международната футболна федерация (FIFA).
- 4 Съгласно член 16а от устава на ответника в първоинстанционното производство провеждането на срещите в двете висши професионални лиги (Първа и Втора Бундеслига) се осъществява от Deutsche Fußball Liga (Германска футболна лига, наричана по-нататък „DFL e. V.“). DFL e. V. е обединение на клубовете от двете германски висши професионални лиги. Провеждането на срещите в Трета лига, която също е част от професионалния сектор, се осъществява от самия ответник в първоинстанционното производство. Другите лиги се организират от регионалните футболни федерации. Клубовете, които участват в провеждането на срещите в Първа или Втора Бундеслига, като пълноправни членове на DFL e. V., са обвързани от устава на ответника в първоинстанционното производство и от задължителните правилници. За да имат право да играят в Първа или Втора Бундеслига, играчите трябва да подпишат лицензионен договор с DFL e. V., който ги задължава също така да спазват правилата на федерацията. Като член на FIFA ответникът в

първоинстанционното производство се подчинява на нейните правилници и е длъжен да изпълнява решенията на Международната футболна федерация.

5 Във връзка с приет от FIFA правилник за работата с футболните агенти ответникът в първоинстанционното производство приема правилника, който влиза в сила на 1 април 2015 г. Той се прилага за клубове и играчи, които са задължени спрямо ответника да го спазват. Правилникът урежда начина, по който играчи и клубове използват услугите на агент за сключването на договори с професионални играчи и споразумения за трансфер. Предвижда се по-специално:

- задължение за регистриране на агентите, член 2, точка 3 и член 3, точки 2 и 3 от RfSV (наричано по-нататък „задължение за регистриране“),
- представяне на декларация от агент, която предвижда агентът да се подчинява на различни устави, правилници и наредби на FIFA, на ответника в първоинстанционното производство и на DFL e. V., включително да се подчинява на юрисдикцията на федерацията, член 2, точка 2 и член 3, точки 2 и 3 от RfSV и приложения 1 и 2 (наричано по-нататък: „задължение за подчиняване“),
- допълнително задължение, наложено на физически лица, при регистрирането на юридически лица, приложение 2 от RfSV (наричано по-нататък: „допълнително задължение за юридически лица“),
- забрана за участие на агента при посредничество за привличане на играч в бъдещи приходи на клуба от трансфери, член 7, точка 3 от RfSV (наричана по-нататък „забрана на комисиони за последващи трансфери“),
- забрана на комисиони при посредничество на ненавършили пълнолетие лица, член 7, точка 7 от RfSV,
- задължение за оповестяване на възнагражденията и плащанията на агенти, член 6, точка 1 от RfSV (наричано по-нататък „задължение за оповестяване“).

6 Нарушенията на правилника могат да бъдат санкционирани като неспортсменско поведение (член 9 от RfSV). В приложението към правилника се съдържа формуляр на декларация за регистрация на агент.

7 На 12 януари 2018 г. DFL GmbH, 100 % дъщерно дружество на DFL e.V., изпраща циркулярно писмо № 62 до ръководителите на клубовете и дружествата в Първа и Втора Бундеслига, за да ги информира, наред с другото, за споразуменията за посредничество при напускане на играч. В

него се посочва, че като възнаграждение може да се договори плащане на еднократна сума или на периодични вноски въз основа на обезщетението за трансфера, получено в рамките на посредничеството при напускане на играч, което обаче не може да наподобява процентно участие (наричано по-нататък „изчисляване на възнаграждението съгласно циркулярно писмо № 62).

- 8 Със своите искания за преустановяване на нарушенията ищците оспорват задължението за регистриране (първо искане), задължението за подчиняване (второ искане), допълнителното задължение за юридически лица (трето искане), забраната на комисиони за последващи трансфери (четвърто искане), изчисляването на възнаграждението съгласно циркулярно писмо № 62 (пето искане и искане 5a), забраната на комисиони при посредничество на ненавършили пълнолетие лица (шесто искане) и задължението за оповестяване (седмо искане). На първо място, те се позовават на картелната забрана.
- 9 Landgericht (Областен съд) уважава частично исканията. Първоинстанционният съд осъжда ответника да преустанови нарушенията по второто искане, доколкото за санкциониране на нарушенията агентите трябва да се подчиняват на юрисдикцията на FIFA и DFB, както и по третото искане. Останалите искания са отхвърлени.
- 10 По въззивната жалба на ищците Oberlandesgericht (Висш областен съд) уважава другите искания по същество. Въззивната инстанция осъжда ответника като цяло да преустанови нарушенията, състоящи се в регистрирането на агенти само когато се подчиняват на разпоредбите на FIFA, на ответника и на DFL e. V. във връзка с упражняването на посредническата дейност (второ искане). Освен това той осъжда ответника в първоинстанционното производство да преустанови да възлага на DFL e. V. или на друг изпълнител провеждането на срещите в дадена футболна лига и така да позволява на изпълнителя да ограничава възможността клубовете да се договарят относно формулите за изчисляване на комисионите, при които се взема предвид процент от приходите от последващи трансфери (искане 5a). Съдът отхвърля въззивната жалба в останалата ѝ част и насрещната жалба на ответника.
- 11 С допуснатите от Oberlandesgericht (Висш областен съд) ревизионни жалби ищците в първоинстанционното производство продължават да поддържат останалите си искания за преустановяване на нарушения, а ответникът — искането си за отхвърляне на иска.
- 12 II. За решението по ревизионната жалба са релевантни разпоредбите на германския Gesetz gegen Wettbewerbsbeschränkungen (Закон срещу ограничаването на конкуренцията, наричан по-нататък „GWB“), които гласят следното:

„Член 33 Иск за отстраняване и преустановяване на нарушение

1. Който наруши разпоредба от настоящата част или наруши член 101 или 102 от Договора за функционирането на Европейския съюз (нарушител) или който наруши решение на органа за защита на конкуренцията, е длъжен по отношение на потърпевшия да отстрани нарушението, а при опасност от повторно нарушение — да преустанови дейността, която би могла да представлява такова нарушение.
 2. [...]
 3. Потърпевш е този, който като конкурент или друг участник на пазара е засегнат от нарушението.
 4. [...]“.
- 13 III. Изходът от разглеждането на ревизионната жалба зависи от отговора на преюдициалните въпроси. Следователно, преди да бъде постановено решение по ревизионната жалба, производството по делото трябва да бъде спряно и на основание на член 267, първа алинея, буква б) и трета алинея ДФЕС трябва да бъде отправено преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз (вж. относно Правилника на FIFA за дейността на футболните агенти LG Mainz (Областен съд Майнц, Германия), акт за преюдициално запитване от 30 март 2023 г. — 9 О 129/21).
- 14 Апелативният съд (OLG Frankfurt a.M (Висш областен съд Франкфурт на Майн, Германия), WUW 2022, 99) посочва, че правилникът трябва да се преценява с оглед на член 101, параграф 1 ДФЕС. Според този съд правилникът води до забележимо и значимо за вътрешния пазар ограничаване на конкуренцията на пазара на услуги по футболно агентство. Съгласно определеното от Съда на Европейския съюз (решение от 18 юли 2006 г., Меса Medina, С-519/04 Р, [...]) обаче като нормативен документ в областта на спорта правилникът трябва да бъде проверен за съвместимост с картелната забрана. За да са приложими ограничаващите картелната забрана принципи, е от значение дали произтичащите от правилата на RfSV ограничения на конкуренцията са свързани със заявената от ответника спортна цел. Такъв бил настоящият случай. RfSV представлявал нормативен документ в областта на спорта по смисъла на тази съдебна практика. Според устава ответникът имал за задача да осигури провеждането на спортното състезание във футбола; на тази цел служел и нормативният документ RfSV. Той уреждал условията за набиране и наемане на спортистите, за да се гарантира честно спортно съревнование. Дейността на спортните агенти била определящ фактор за състава на отборите, тяхната приемственост и спортна сила; по този начин тя била пряко свързана с конкуренцията в спорта. Тя оказвала влияние върху честното съревнование, резултатността и здравето на спортистите. С правилника следвало да се избягват

зависимостите между футболните агенти, играчите и клубовете. Такива зависимости можели да застрашат почтеността и честността на конкуренцията и спорта. В миналото в някои случаи играчите и клубовете били ощетявани финансово и професионално от неправомерни практики на футболните агенти.

- 15 Следователно оспорените правила трябвало да бъдат разгледани в детайли въз основа на принципите, установени в решение Меса Медина. Независимо от общата цел, по отношение на всяко отделно правило в областта на спорта трябвало да се провери дали е свързано с легитимната цел, дали съществува неразривна връзка между преследването на легитимната цел и ограничаването на конкуренцията и дали мярката е пропорционална.
- 16 Преценени спрямо това, оспорените с първо, четвърто, шесто и седмо искане правила относно задължението за регистриране, забраната на комисиони за последващи трансфери, забраната на комисиони при посредничество на ненавършили пълнолетие лица и оповестяването на всички плащания към ответника не нарушават член 101 ДФЕС. За разлика от това, оспореното с второто искане за преустановяване на нарушения задължение за подаване на декларация за подчиняване и оспореното с третото искане за преустановяване на нарушения правило, според което при подаване на декларация за регистриране на агент юридическите лица трябва едновременно с това да представят допълнителна декларация за регистрация на агент физическо лице, попадат под забраната по член 101 ДФЕС. Петото искане за преустановяване на нарушения било неоснователно. Ответникът не носел отговорност за оспореното циркулярно писмо. В замяна на това субсидиарното пето искане (5a) било основателно. Ответникът бил длъжен да упражнява контрол по отношение на DFL GmbH.
- 17 2. Подадената от ищците в първоинстанционното производство ревизионна жалба срещу това съдебно решение може да бъде уважена, ако същите имат право на основание член 33, параграф 1 от GWB и член 101, параграф 1 ДФЕС да предявят срещу ответника иск за преустановяване на нарушения на оспорените с първо, четвърто, шесто и седмо искане правила на RfSV. Материалните критерии на член 101, параграф 1 ДФЕС са изпълнени (по този въпрос вж. буква а) по-долу). Въз основа на констатациите на съда, разгледал делото по същество, не може да се приеме, че са налице условията за освобождаване по член 101, параграф 3 ДФЕС (по този въпрос вж. буква б) по-долу). Възниква въпросът дали с оглед на общия контекст, в който правилникът поражда последици, и на неговата цел може да се приеме ограничаване на материалните критерии на член 101, параграф 1 ДФЕС. Въз основа на досегашната практика на Съда на Европейския съюз този въпрос не може да получи еднозначен отговор (по този въпрос вж. буква в) по-долу). Следователно решението зависи от отговора на преюдициалните въпроси (по този въпрос вж. буква г) по-долу).

- 18 а) Съгласно член 101, параграф 1ДФЕС са забранени като несъвместими с вътрешния пазар, наред с другото, решения на сдружения на предприятия, които биха могли да засегнат търговията между държавите членки и които имат за своя цел или резултат предотвратяването, ограничаването или нарушаването на конкуренцията в рамките на вътрешния пазар. В това отношение се приема като неписано условие, че както ограничаването на конкуренцията, така и засягането на търговията между държави членки трябва да са значителни. В съответствие с член 33, параграф 1 от GWB всеки, който наруши забраната, е длъжен да преустанови да осъществява дейността, която би могла да представлява такова нарушение спрямо потърпевшия.
- 19 аа) В качеството си на сдружение на предприятия ответникът е адресат на нормата на член 101, параграф 1ДФЕС. Ответникът е обединение по-специално на футболните клубове от германските професионални лиги. За тях футболът е преди всичко икономическа дейност. Връзката на тази икономическа дейност със спорта по никакъв начин не променя качеството на предприятие на ответника (вж. Съд на Европейския съюз, решение от 1 юли 2008 г., МОТОВЕ, С-49/07, [...] т. 22). Обстоятелството, че наред с професионалните клубове ответникът обединява и любителски клубове, също не може да постави под въпрос тази оценка (вж. по отношение на FIFA Общ съд на Европейския съюз, решение от 26 януари 2005 г., Piau, T-193/02, [...] т. 69—72). Икономическа дейност представлява и разглежданата в случая правна уредба на ответника, която се отнася до използването на обичайно платена услуга нагоре по веригата, състояща се в посредничество във връзка със спортисти. Правилникът RfSV трябва да се разглежда като решение на сдружение на предприятия (вж. по този въпрос по същество Съд на Европейския съюз, решение от 27 януари 1987 г., Verband der Sachversicherer e.V., 45/85, [...] т. 29—32; Общ съд на Европейския съюз, решение от 26 януари 2005 г., Piau, T-193/02, [...] т. 75). Както става ясно от член 1, точка 1 от RfSV, с нормативния документ ответникът цели да координира поведението на своите членове на конкретен пазар, а именно с оглед на дейността на футболните агенти при сключването на договори с професионални играчи и на споразумения за трансфер.
- 20 бб) Оспорените в случая правила от RfSV също така водят до значително ограничаване на конкуренцията на пазара на услуги по футболно агентство.
- 21 (1) Преки адресати на правилата не са футболните агенти, а клубовете и играчите, които, като потребители на посредническата услуга, представляват насрещната страна на пазара. Тези правила обаче водят до ограничаване на свободата на вземане на решения на заинтересованите играчи, клубове и предприятия, което същевременно засяга свободната стопанска инициатива на футболните агенти.

Последните трябва да съгласуват поведението си с разпоредбите на нормативния документ, за да могат да действат на пазара на посреднически

услуги. В противен случай те рискуват играчите и клубовете — под натиска на налаганите от ответника санкции (член 9 от RfSV) — да се въздържат да им възлагат услуги по футболно агентство.

- 22 (2) Ограничаването на конкуренцията също така е значително. Както беше обяснено, като потребители на посредническите услуги, всички действащи в Германия клубове и играчи са обвързани от нормативния документ. Следователно реалистични пазарни перспективи в Германия имат само агенти, които спазват оспорваните правила относно задължението за регистриране (член 2, точка 3, член 3, точки 2 и 3), структурата на възнаграждението (член 7, точки 3 и 7) и оповестяването на плащанията (член 6, точка 1). Този извод не се поставя под въпрос от съдържащото се в член 1, точка 4 от RfSV уточнение, че договорите на професионални играчи и споразуменията за трансфер остават в сила дори ако не са спазени разпоредбите на правилника.
- 23 (3) Освен това правилата на RfSV могат да засегнат търговията между държавите членки. Както беше обяснено, като потребители на посредническите услуги, всички действащи в Германия клубове и играчи са обвързани от нормативния документ, което също така означава, че правилата ограничават всички действащи в Германия футболни агенти. Макар да се отнасят само за целия германски пазар, правилата ограничават навлизането на пазара на чуждестранни футболни агенти, които не подлежат на същите ограничения в своите държави. Освен това голям брой посреднически сделки за трансфер на играчи имат международен елемент, доколкото става въпрос за прехвърляне във или от Бундеслигата. Следователно значението за вътрешния пазар не подлежи на съмнение.
- 24 б) Апелативният съд не е проверил дали разглежданите правила в областта на спорта отговарят на условията за освобождаване по член 101, параграф 3 ДФЕС. Въз основа на констатациите в решението му това не може да се приеме.
- 25 в) Следователно от основно значение за решаването на делото е отговорът на въпроса дали в съответствие с установените в решението на Съда на Европейския съюз по дело Меса Medina принципи се прилага ограничаване на материалните критерии по член 101, параграф 1 ДФЕС, както е приел апелативният съд.
- 26 аа) Съгласно практиката на Съда на Европейския съюз ограничения за прилагането на забраната по член 101, параграф 1 ДФЕС са допустими само в особени случаи (вж. Съд на Европейския съюз, решения от 19 февруари 2002 г., Wouters, C-309/99, [...] т. 97 и сл.; от 28 февруари 2013 г., ОТОС, C-1/12, [...] т. 93; от 18 юли 2013 г., Consiglio nazionale dei geologi, C-136/12, [...] т. 53 и сл.; от 23 ноември 2017 г., ЧЕЗ Електро България, C-427/16 и C-428/16, [...] т. 54). Съгласно тази съдебна практика не всяко решение на сдружение на предприятия, което може да ограничи свободата на действие

на страните, непременно попада в обхвата на забраната по член 101, параграф 1 ДФЕС. Съвместимостта на такова решение с правилата на Съюза в областта на конкуренцията не може да се преценява абстрактно. Напротив, при прилагането на картелната забрана трябва да се преценява общият контекст, в който въпросното решение е взето или поражда последици, и по-специално неговата цел. По-нататък следва да се разгледа дали ограничаващите конкуренцията последици, които произтичат от [решението], са присъщи на преследването на посочените цели и дали са пропорционални на целта. Съдът на Европейския съюз е приложил тези принципи — като е взел предвид особеностите на конкуренцията в областта на спорта — и по отношение на правната уредба на спортните федерации. Той приема, че нормативен акт в областта на спорта, подобен на правилата относно допинг контрола, също може да преследва легитимна цел в посочения по-горе смисъл, доколкото е неразривно свързан с организирането и правилното протичане на спортно състезание и има за цел именно да гарантира честна надпревара между спортистите (т.нар. тест Меса Медина, Съд на Европейския съюз, Меса Медина, С-519/04 Р, [...] т. 43 и 45).

- 27 бб) Фактите по настоящото дело се различават от досегашните разглеждани от Съда на Европейския съюз случаи на решения на сдружения на предприятия, за които той е ограничил съответно материалните критерии. Всяко от решенията, постановени по дела *Wouters*, *ОТОС*, *ЧЕЗ Електро България* и *Consiglio nazionale dei geologi*, се отнася до професионални норми на съсловни организации, учредени на законово основание, които имат правомощие да приемат правна уредба за своята област (вж. Съд на Европейския съюз, *Wouters*, [...] т. 44, 62; *ОТОС*, [...] т. 48; *Consiglio nazionale dei geologi*, [...] т. 5, 43 и сл.; *ЧЕЗ Електро България*, С-427/16 и С-428/16, [...] т. 21, 48). В основата на решението по дело *Меса Медина* са правилата за антидопингов контрол на Международния олимпийски комитет и на една федерация по плуване (вж. Съд на Европейския съюз, *Меса Медина*, С-519/04 Р, [...] т. 27 и сл.). Тези правила пряко засягат спортната дейност на атлетите и честното протичане на състезанието, т.е. пазара за организиране на спортни състезания. По този начин те навлизат в автономията на федерациите, която им позволява сами да уреждат вътрешните си отношения (член 12, параграф 1 от Хартата на основните права, член 11, параграф 1 от ЕКПЧ и член 9, параграф 1 от Основния закон). Разглежданият в спора правилник също се прилага за клубове и играчи, доколкото са членове на федерацията на ответника, той обаче засяга и футболни агенти, които не са членове на ответника. Следователно правилникът засяга трети пазар нагоре по веригата, който предхожда спортната дейност и на който клубовете и играчите участват само като потребители на посредническата услуга. Налаганите на трети лица ограничения в областта на конкуренцията не могат да бъдат обосновани единствено с клубната автономия. Частноправните отношения на един клуб или неговите членове с други частноправни субекти не трябва да се преценяват по различен начин от аналогичните отношения на лица, които не са свързани с клуба (вж. по този въпрос *BVerfG* (Федерален конституционен
- 10

съд, Германия), определение от 12 октомври 1995 г., 1 BvR 1938/93, NJW 1996 г., 1203 т. 9).

- 28 вв) Практиката на Съда на Европейския съюз не позволява да се определи ясно дали в случаи като настоящия правило, което ограничава значително свободата на стопанска инициатива на участници на пазара, които не са членове на клуб, може да бъде изключено от забраната по член 101, параграф 1 ДФЕС, като се приложи тестът Меса Medina. По този въпрос се изразяват различни схващания.
- 29 (1) Според едно от разбиранията принципите, развити от Съда на Европейския съюз по-специално в решения Wouters и Меса Medina, не са приложими в случаи като настоящия. Тези принципи се прилагат само ако нормативният документ има чисто спортни или най-малкото „специфични спортни“ цели [...] [позоваване на литература]. Това разбиране се подкрепя от факта, че по дело Меса Medina Съдът на Европейския съюз е приел, че ограничаването на възможностите за действие от антидопинговите правила е „неразривно свързано“ с правилното протичане на спортно състезание (Съд на Европейския съюз, Меса Medina, C-519/04 P, [...] т. 45). Освен това правомощието на спортните федерации да приемат правна уредба за стопанската дейност наистина може да произтича от особеностите на спортните състезания (по този въпрос заключение на генералния адвокат от 15 декември 2022 г., European Super League, C-333/21, [...] т. 91), частноправното подчиняване на членовете на устава на федерацията и нейната правно призната автономия. Положението обаче би било различно, когато се уреждат свързани с пазара условия, които не се отнасят пряко до самото спортно състезание, и когато в този контекст правилото урежда дейността на предприятия, които не са членове на спортната федерация и които следователно не могат оказват влияние върху съдържанието на тези правила. В този случай нито особеностите на спортното състезание, нито правомощието за приемане на правна уредба, предоставено на федерациите от техните членове по силата на частното право, обосновават изключване на прилагането на член 101, параграф 1 ДФЕС съгласно теста Меса Medina на Съда на Европейския съюз [...]. Иначе забраната на ограничаващи конкуренцията споразумения по член 101, параграф 1 ДФЕС може да загуби своето действие. Не може да се направи по-различен извод и от член 165, параграф 2, второ изречение ДФЕС. Тази разпоредба позволява на Съюза само да отправя препоръки и да предприема по законодателен път поощрителни мерки, за да постигне своята свързана със спорта цел по член 165, параграф 4 ДФЕС, но не и да смекчава картелни задължения [...] [позоваване на литература]. Освен това следва да се има предвид, че само демократично легитимираният законодател е оправомощен да определя в съответствие с правилата конкретни висши интереси, които са в противоречие с член 101, параграф 1 ДФЕС [...] [позоваване на литература].
- 30 (2) Според друга гледна точка приложимостта на принципите, развити по-специално в решения Wouters и Меса Medina, не зависи от това дали

правилникът на дадена спортна федерация се отнася само до чисто спортната ѝ дейност, и по-специално до пазарите за организиране на спортните състезания, или има пряко въздействие върху трети пазари. По-скоро, за да се приложат принципите, било достатъчно между правилата на федерацията и организирането и правилното протичане на спортно състезание да може да се установи някаква реална връзка. Принципите Меса Медина не намират приложение само когато спорното правило преследва единствено (собствени) икономически цели и няма каквито и да е спортно-организационни цели, свързани с конкретното спортно състезание [...] [позоваване на литература]. Автономията на федерациите не е релевантна в този контекст. Независимо от това, като легитимна цел, която не допуска императивната последица от забраната по член 101 ДФЕС, може да се приемат особеностите на спорта, чиито етични ценности също са сред заявените цели на Европейския съюз съгласно член 165, параграф 2, второ изречение ДФЕС [...] [позоваване на литература]. Това се подкрепя и от факта, че по дело Меса Медина Съдът на Европейския съюз не се е позовал изрично на автономията на федерациите, а е направил общо позоваване на развитите в решение Wouters принципи. Той приема, че съвместимостта на нормативен документ с правото на Съюза в областта на конкуренцията не трябва да се преценява абстрактно, а трябва да се разглежда общият контекст, в който въпросното решение е прието или поражда последици (вж. Съд на Европейския съюз, Меса Медина, C-519/04 P, [...] т. 42). Общият спортен контекст може да включва и правила, които не са от чисто спортно естество, а се отнасят до използването на услуга от членовете на федерацията, която има само непряко отражение върху спортната дейност. Освен това пазарът на услуги по футболно агентство дори не би могъл да съществува без организирането на професионалния футбол от ответника, така че той е пряко свързан със спортната дейност, най-малкото в това отношение.

- 31 гг) При условие че отнасяща се до трети пазар правна уредба на спортна федерация може да бъде изключена от прилагането на член 101, параграф 1 ДФЕС след проверка на нейната необходимост и пропорционалност с оглед на регулаторните цели и следователно на първия преюдициален въпрос се отговори утвърдително, би трябвало да се разгледа възможността тази проверка да не се прилага последователно за целия правилник, приет от спортна федерация, а по-скоро а priori само за тези правила, които имат достатъчно близка връзка със спортната ѝ дейност (втори преюдициален въпрос). Проверката дали е налице легитимна цел, дали ограничаващите конкуренцията последици са присъщи на преследването на посочените цели и дали са пропорционални на тези цели, би била възможна и необходима само по отношение на тези отделни правила.
- 32 г) Ако се приеме, подобно на Апелативния съд, че от общия контекст на правилника произтича легитимна цел по смисъла на съдебната практика по дело Меса Медина, следва да се разгледат оспорените отделни правила, за да се определи дали отговарят на тази обща цел. На втори етап от проверката

следва да се разгледа дали съществува присъща връзка между преследването на легитимната цел и ограничаването на конкуренцията. На трето място, следва да се провери дали съответната ограничаваща конкуренцията мярка е пропорционална, тоест подходяща, необходима и съразмерна за постигането на легитимната цел. В случай на прилагане на теста Меса Medina най-малкото част от оспорените правила може да се окажат съвместими с член 101, параграф 1 ДФЕС.

- 33 Ако обаче тестът Меса Medina не е приложим към нормативни документи като разглеждания, които имат само по-далечна връзка с организираното провеждане на срещи от спортна федерация, би следвало да се приеме, че всички оспорени правила нарушават член 101, параграф 1 ДФЕС.

[...]

РАБОТЕН ДОКУМЕНТ